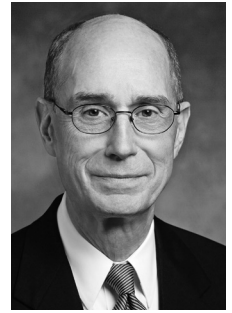

**Prezidentas
Henris B. Airingas**
Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Atpildas už gerą ištvėrimą

Jaunystėje tarnavau išmintingo Bažnyčios apygardos prezidento patarėju. Jis visuomet bandė mane mokyti. Prisimenu, kai vieną kartą jis man davė tokį patarimą: „Ką nors sutikęs elkis su jais lyg jie būtų rimtoje bėdoje, tuomet būsi teisus daugiau nei pusę kartų“. Tada maniau, kad jis buvo pesimistas. Bet dabar, praėjus daugiau nei 50 metų, matau, kaip gerai jis suprato pasaulį ir gyvenimą.

Visi susiduriame su išbandymais, o kartais net su labai sunkiais išbandymais. Žinome, jog Viešpats leidžia mums patirti išbandymus tam, kad „nusipoliravę“ ir ištobulėję galėtume per amžius būti su Juo.

Liberčio kalėjime Viešpats Pranašą Džozefą Smitą mokė, kad ištvėrdamas savo išbandymus jis gaus atpildą – teisę į amžinąjį gyvenimą:

„Mano sūnau, ramybė tavo sielai; pasipriešinimas tau ir suspaudimai truks tik trumpą akimirką;

ir tada, jei gerai tai ištvėrsi, Dievas išaukštins tave aukštybėse; tu triumfuosi virš visų savo priešų“ (DS 121:7–8).

Gyvenime mus talžo tiek daug dalykų, jog gali atrodyti sunku ištvėrti gerai. Taip gali atrodyti nuo derliaus priklausomai šeimai, kai nėra lietaus. Jie galbūt klausia savęs: „Kiek dar ištvėrsime?“ Taip gali atrodyti su kylančiu purvo ir pagundų potvyniu susiduriančiam jaunimui. Taip gali atrodyti jaunam vyriškiui, kuriam sunkiai sekasi įgyti darbui reikalingą išsilavinimą ar profesiją, kad išlaikytų žmoną ir šeimą. Taip gali atrodyti žmogui, kuriam nepavyksta

susirasti darbo arba kuris dėl užsidarančių verslų jau keliną kartą iš eilės netenka darbo. Taip gali atrodyti tiems, kurie anksčiau ar vėliau savo gyvenime susiduria su savo ar savo mylimųjų sveikatos ar fizinės ištvėrmės pašlijimu.

Tačiau Dievas šiuos išbandymus mums duoda ne tam, kad pažiūrėtum, ar galime atsilaukiyti prieš sunkumus, bet tam, kad juos gerai ištvėrtume ir „nusipoliruotume“.

Pirmoji Prezidentūra į naujus Dvylikos Apaštalų Kvorumo narius pašauktą Vyresnįjį Parlių P. Prata (1807-1857) mokė: „Užsirašei į darbą, kuris pareikalauš viso tavo dėmesio; [...] tapk poliruota strėle. [...] Kad taptumei tobulai „nupoliruotas“, turi ištvėrti daug triūso, daug darbų ir daug nepritekliaus. [...] To reikalauja tavo Dangišskasis Tėvas; šis laukas yra Jo; šis darbas yra Jo; tad Jis [...] pralinksmins tave [...] ir pakels tau nuotaiką“.¹

Laiške Hebrajams Paulius kalba apie gero ištvėrimo vaisių: „Beje, kiekviena auklyba tam kartui atrodo ne linksma, o karti, bet vėliau ji atneš taikingų teisumo vaisių auklėtiniam“ (Hebr 12:11).

Išbandymai ir sunkumai mums suteikia progą pasimokyti ir augti, jie net gali pakeisti pačią mūsų prigimtį. Jei didžiausiame varge gebėsime atsigręžti į Gelbėtoją, tai ištvėrimo metu „poliruosis“ mūsų sielos.

Todėl pirmiausia reikia nepamiršti visuomet melstis (žr. DS 10:5; Almos 34:19–29).

Antra, nuolatos stengtis laikytis įsakymų – kad ir kokia mus suptų priešprieša, pagunda ar sąmyšis (žr. Mozijo 4:30).

Trečia, ir labai svarbu - tarnauti Viešpačiui (žr. DS 4:2; 20:31).

Tarnaudami Mokytojui mes geriau su Juo susipažįstame ir labiau Jį pamilstame. Jei atkakliai ir nuolat melsimės ir ištikimai tarnausime, savo gyvenime imsime pastebėti Gelbėtojo ranką ir Šventosios Dvasios įtaką. Dauguma iš mūsų kurį laiką esame taip tarnavę ir jautę tokią bendrystę. Jei tik pagalvosite apie tuos laikus, tai prisiminsite, kaip pasikeitėte. Rodės, jog sumažėjo pagunda daryti bloga. Padidėjo troškimas daryti gera. Jus geriausiai pažinojusieji ir mylėjusieji galbūt kalbėjo: „Jūs tapote malonesni ir kantresni. Regis, tapote kitu žmogumi.“

Jūs ir buvote kitas žmogus. Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą jūs pasikeitėte, nes savo išbandymo metu jūs kliovėtės Juo.

Pažadu jums, kad Viešpats ateis jums į pagalbą jūsų išbandymuose, jei tik ieškosite Jo ir Jam tarnausite, ir kad per šį procesą jūsų siela „poliruosis“. Raginu jus, kad visose savo negandose kliautumėtės Juo.

Žinau, kad Dievas Tėvas yra gyvas ir kad Jis girdi ir atsako į kiekvieną mūsų maldą. Žinau, kad Jo Sūnus, Jėzus Kristus, sumokėjo už visas mūsų nuodėmes ir kad Jis nori, jog ateitume pas Jį. Žinau, jog Tėvas ir Sūnus rūpinasi mumis ir yra paruošę mums būdą, kaip gerai ištvirti ir grįžti vėl į namus.

IŠNAŠOS

1. *Autobiography of Parley P. Pratt*, ed. Parley P. Pratt Jr. (1979), 120.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIA ŽINIĄ

Visi patiriame iššūkių, bandančių mūsų tikėjimą ir gebėjimą ištvirti. Atkreipkite dėmesį į savo mokomųjų asmenų poreikius ir iššūkius. Prieš apsilankymą galite pasimelsti, kad žinotumėte, kaip geriau padėti jiems gerai ištvirti. Galite aptarti tiek Prezidento Airingo minimus principus (įskaitant maldą, tarnavimą ir įsakymų laikymąsi), tiek Raštų ištraukas. Taip pat galite pasidalinti asmenine patirtimi apie tai, kaip jūsų gauti palaiminimai yra padėję jums gerai ištvirti.

JAUNIMAS

Kai mirė mano draugė

Samanta Linton

Kai mokykloje mokiausi dešimtoje klasėje, mano draugę ištiko smegenų aneurizma, ir po dienos ji mirė. Nors buvau Bažnyčios narė, man vis tiek buvo sunku. Visą gyvenimą buvau mokoma, kad dėl įvairiausių dalykų galiu kreiptis į Dangiskąjį Tėvą bei Gelbėtoją, tačiau iki tol man neteko patirti nieko panašaus.

Valandų valandas aš verkiu, bandžiau surasti bet ką, kas teiktų man nusiramimą. Kitą vakarą po jos mirties pasiėmiau giesmyną. Bevertydama jį apsistočiau ties giesme „Lik su manim, jau vakaras“ (*Giesmės*, nr. 87). Mano dėmesį patraukė trečiasis posmas:

Lik su manim, jau vakaras.

*Bus naktį man ilgu,
jei nekalbėsiu su Tavim,
kad sieloj būt jauku.*

*Be Tavo dieviškos šviesos
namus užims tamsa.*

*O, Gelbėtojau, lik šalia,
pažvelk, naktis juoda.*

Šis posmas užliejo mane ramybe. Supratau, kad Gelbėtojas tą naktį ne tik galėjo likti su manimi, bet ir kad Jis tiksliai žinojo, kaip jaučiausi. Žinau, kad per tą giesmę pajaušta meilė man padėjo ne tik tą naktį, bet ir padėjo per daugybę kitų mano ištvirtųjų išbandymų.

Autorė gyvena Jutos valst., JAV.

Giesmę „Lik su manim, jau vakaras“ galite atsisiųsti iš lds.org/go/7176.

Kad jie būtų viena

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir siekite įkvėpimo, kad suvoktumėte, ką reikia aptarti. Kaip Paramos bendrijos tikslo supratimas paruošia Dievo dukteris amžinojo gyvenimo palaimoms?

Tikėjimas, šeima, parama

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Jėzus pasiekė tobulą vienybę su Tėvu pasiduodamas, tiek kūnu, tiek ir dvasia, Tėvo valiai. [...]

Mes tikrai nebūsime viena su Dievu ir Kristumi, kol Jų valia ir interesai netaps mūsų didžiausiu troškimu. Toks pasišventimas nepasiekiamas per dieną, tačiau per Šventąją Dvasią Viešpats mokys mus, jeigu norėsime, kol su laiku galės būti tiksliai pasakyta, kad Jis yra mumyse, kaip Tėvas yra Jame.“¹

Linda K. Burton, visuotinė Paramos bendrijos prezidentė, mokė kaip siekti tokios vienybės: „Sandorų sudarymas ir laikymasis – tai mūsų pasišventimo tapti panašiams į Gelbėtoją išraiška. Idealas – siekti nusistatymo, kurį geriausiai išreiškia keletas mėgstamos giesmės frazių: „Aš eisiu tenai, kur norėsi Tu. [...] Kalbėsiu aš tai, ką man liepsi Tu. [...]

Aš būsiu, kuo [tu] liepsi man būt.“²

Vyresnysis Kristofersonas mums taip pat priminė, kad „kasdien ir kas savaitę pasiryždami sekti Kristaus keliais, mes padedame savo dvasiai įtvirtinti viršenybę, laimėti mūsų viduje, o pagundai darosi sunku.“³

Nelė F. Meriot, antroji patarėja visuotinėje Merginų organizacijos prezidentūroje, liudija apie palaimas, ateinančias tuomet, kai savo valią imame derinti su Dievo valia: „Man buvo sunku atsikratyti žemiško troškimo, kad viskas vyktų taip, kaip aš noriu. Galiausiai supratau, koks mano noras netobulas, ribotas ir nevisavertis palyginti su Jėzaus Kristaus. „[Mūsų Dangiškojo Tėvo] kelias – tai kelias, vedantis į laimę šiame gyvenime ir amžinajame ateinančio pasaulio gyvenime.“⁴ Tad nuolankiai stenkimės tapti viena su mūsų Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi, Jėzumi Kristumi.

Papildomos Raštų eilutės ir informacija

Jono 17:20–21; Efeziečiams 4:13; Doktrinos ir Sandorų 38:27; reliefsociety.lds.org

IŠNAŠOS

1. D. Todas Kristofersonas, „Kad jie būtų viena su mumis“, 2002 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Linda K. Burton, „Galia, džiaugsmas ir meilė, kylantys iš sandorų laikymosi“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. D. Todas Kristofersonas, „Kad jie būtų viena su mumis“, 2002 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. Nelė F. Meriot, „Širdimi atsiduokime Dievui“, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Apsvarstykite

Kaip Dievo valios vykdymas mums padeda tapti panašesniems į Jį?